

devandito Regulamento divídese en seis Títulos que atinxen ás seguintes materias: a) Bases reguladoras e financiamento, eido no que deben salientarse algúns aspectos relativos á comunicación que se debe realizar de xeito preceptivo á Unión Europea. Tamén se detallan neste primeiro bloque cuestións relativas ao financiamento da subvención, abordando tanto o financiamento que, de ser o caso, deba realizar o beneficiario como o financiamento da Administración a través do correspondente expediente de gasto. b) Procedementos de concesión, isto é, subvencións convocadas en réxime de concurrencia e procedementos de concesión directa. c) Aspectos relativos ao procedemento de xestión e xustificación das subvencións. d) Réxime dos pagamentos e das garantías. e) Procedemento de reintegro como consecuencia do incumprimento por parte do perceptor das obrigas que debía cumprir. f) Disposicións relativas ao procedemento sancionador.

Cooperativismo e Enonomía Social, nº 32 (2009-2010), pp. 249-253

AS MEDIDAS DE AXUSTE FISCAL E DE INCENTIVO NOS PRINCIPAIS IMPOSTOS DO SISTEMA TRIBUTARIO ESTATAL

Jaime ANEIROS PEREIRA

Profesor de Dereito Financeiro e Tributario. Universidade de Vigo

Mónica SIOTA ÁLVAREZ

Profesora de Dereito Financeiro e Tributario. Universidade de Vigo

1.Introdución

A Lei 26/2009, de 23 de decembro, de Orzamentos Xerais do Estado para o ano 2010 introduciu unha serie de modificacións nos principais impostos directos. No caso do IRPF hai que ter en conta, tamén, a Lei 27/2009, de 30 de decembro de medidas urxentes para o mantemento e o fomento do emprego e a protección das persoas desempregadas.

A elas hai que engadir a modificación realizada nas regras de localización dos servizos no IVE, cuxo orixe está nas Directivas comunitarias.

2. A fiscalidade das persoas físicas.

No Imposto sobre a Renda das Persoas Físicas cabe destacar as medidas destinadas a incrementar a recadación e outras destinadas a atenuar a carga fiscal de determinados colectivos ou a servir de estímulo á actividade económica. Entre as primeiras, hai que sinalar que se modifica a dedución de ata 400 euros por obtención de rendementos do traballo ou de actividades económicas. Así, o artigo 81 bis da LIRPF limita a aplicación desta dedución aos contribuíntes cuxa base imponible sexa inferior a 12.000

€, aínda que a dedución íntegra da citada cantidade límitase aos que teñen unha base imponible inferior a 8.000 €. Os que se atopan nunha situación intermedia deducirán o resultado de ter en conta 400 € menos o resultado de multiplicar por 0,1 a diferenza entre a base imponible e 8.000 € anuais.

Outra medida relevante, desde o punto de vista recadatorio, é a elevación que se introduce no gravame das rendas do aforro mediante a modificación dos artigos 66 e 76 da LIRPF. En resumo, as rendas do aforro superiores a 6.000 € tributarán ao 21% e as inferiores, ao 19%.

Polo que se refire ás medidas de atenuación da carga fiscal ou de incentivo, cabe destacar a elevación que se establece no límite da exención polas prestacións por desemprego percibidas na súa modalidade de pago único, medida que incorpora ao ordenamento un acordo alcanzado na Mesa do Traballo Autónomo e que está dirixida a estimular a iniciativa empresarial para contribuír á recuperación económica. A contía exenta que se fixa agora pola letra n) do artigo 7 é de 15.500 €.

Nesa mesma liña, debe sinalarse que se eleva o límite de exención da indemnización percibida por despedimento ou cesamento do traballador cando sexa consecuencia dun expediente de regulación de emprego (ERE) tramitado como despedimento colectivo polo artigo 51 do Estatuto dos Traballadores (ET) ou como consecuencia de producirse as causas previstas no artigo 52 do ET -aprobados desde o 8 de marzo de 2009-, e sempre que sexan debidos a causas económicas, técnicas, organizativas, de produción ou de forza maior. Dende o 8 de marzo de 2009 a parte exenta fíxase en 45 días de salario por ano de servizo, cun máximo de 42 mensualidades.

Un auténtico incentivo ao mantemento do emprego é a previsión, na disposición adicional vixésimo sétima da LIRPF, dunha redución do 20% sobre o rendemento neto positivo declarado, sempre que manteñan ou cren emprego no devandito exercicio, para titulares de actividades económicas cuxa cifra de negocios para o conxunto de actividades que realicen sexa inferior a cinco millóns de euros en cada período e teñan un persoal medio inferior a 25 empregados.

3. Fiscalidade das sociedades.

No Imposto sobre Sociedades, a principal medida que se introduce supón unha redución do tipo de gravame aplicable ás pequenas e medianas empresas que crean ou manteñan emprego. Así, nos períodos impositivos iniciados dentro dos anos 2009, 2010 e 2011, as entidades cuxo importe neto da cifra de negocios habida en devanditos períodos sexa inferior a 5

millóns de euros e o persoal medio nos mesmos sexa inferior a 25 empregados, tributarán dacordo á seguinte escala:

- Pola parte de base imponible comprendida entre 0 e 120.202,41 euros, ao tipo do 20 por cento.

- Pola parte de base imponible restante, ao tipo do 25 por cento.

Tamén se actualizan as axudas públicas excluídas de tributación, os coeficientes de corrección monetaria, modifícase o tipo de retención dos arrendamentos para elevalo ao 19% e modifícase o réxime das SOCIMI para adecualas ao novo réxime das rendas do aforro.

4. Elevación dos tipos de gravame e cambio das regras de localización no IVE.

Neste imposto debe destacarse unha medida de axuste fiscal e outra de adecuación ás Directivas comunitarias. A primeira consiste na elevación dos tipos impositivos xeneral e reducido do Imposto sobre o Valor Engadido, que pasan do 16 e 7 por cento ao 18 e 8 por cento, respectivamente. Esta medida adóptase con efectos a partires do segundo semestre do ano 2010. Tamén se incorpora un cambio nas porcentaxes de compensación aplicables no réxime especial da agricultura, gandería e pesca.

Por outra banda adáptase a normativa española ao disposto no chamado “paquete IVE”. Ata o de agora, as regras de localización dos servizos entre suxeitos pasivos situados en territorios distintos da Unión Europea estiveron fundamentadas nun modelo de tributación en orixe, de forma que un servizo debíase entender localizado no territorio de aplicación do Imposto no que se atopase a sede do prestador ou o establecemento permanente desde o que se prestase devandito servizo.

Esta foi a regra xeral, aínda que a súa aplicación práctica quedou moi reducida, esencialmente porque as regras especiais, previstas para unha gran diversidade de servizos, convertéronse nas aplicables prioritariamente. En particular, de todas as regras especiais, as aplicables aos servizos normalmente denominados de profesionais, os de telecomunicacións e os prestados por vía electrónica, responderon a un esquema de gravame en destino, moito máis acorde coa necesaria coincidencia de devandito gravame coa xurisdición na que ten lugar o consumo. Por iso, tales regras son as que pasan a ser as aplicables con carácter xeral de acordo co disposto polos artigos 44, 45 e 59 da Directiva 2006/112/CE, distinguindo as operacións puramente empresariais, nas que prestador e destinatario

teñen tal condición, daqueloutras cuxo destinatario é un particular. No primeiro grupo, o gravame localízase na xurisdición de destino, mentres que no segundo faino na de orixe.

Con carácter adicional, realízase a trasposición da Directiva 2008/8/CE que afecta á Directiva 2006/112/CE respecto da condición de empresario profesional de determinadas entidades (artigo 43), modifica o concepto de empresario ou profesional establecido no territorio de aplicación do Imposto (artigo 192 bis), xeneraliza o mecanismo de investimento do suxeito pasivo (artigo 196), amplía o contido do estado recapitulativo ou declaración 349 (artigo 262) e establece a atribución dun número de identificación a efectos do Imposto a quen realicen a adquisición ou a prestación de servizos intracomunitarios (artigo 214).

Outro bloque de cambios derivan do disposto na Directiva 2008/9/CE, simplifícase substancialmente o procedemento de devolución do Imposto a empresarios ou profesionais non establecidos no territorio de aplicación do Imposto pero establecidos na Comunidade. O novo sistema de devolución baséase nun sistema de portelo único, no cal os solicitantes deberán presentar por vía electrónica as solicitudes de devolución do Imposto soportado nun Estado membro distinto daquel no que estean establecidos; para iso, utilizarán os formularios aloxados na páxina web correspondente ao seu Estado de establecemento. Devandita solicitude remitirase polo Estado de establecemento ao Estado de devolución, é dicir, aquel en o que se soportou o Imposto. Nos supostos nos que España sexa o Estado de establecemento, devandito formulario deberá porse a disposición dos solicitantes a través da páxina web da Axencia Estatal de Administración Tributaria.

Ademais, hai que ter en conta que o día 29 de decembro publicouse o Real Decreto 2004/2009, de 23 de decembro mediante o que se pospón ata o ano 2012, para todos os suxeitos pasivos que non estean inscritos no rexistro de devolución mensual do Imposto sobre o Valor Engadido ou do Imposto Xeral Indirecto Canario, a entrada en vigor da obrigaçión de presentar electrónicamente a información dos libros rexistro de devanditos impostos contida no artigo 36 do Regulamento de aplicación dos tributos.

5. Tributación de non residentes.

As modificacións no Imposto sobre a Renda dos Non Residentes pretenden a súa adecuación á tributación dos residentes en territorio español e, en particular, ao aumento dos tipos de gravame e da recadación. Así, elévase ao 19 por cento o tipo de gravame aplicable a: 1.º Dividendos